

წა ზოვანე აქროპირი

საკითხაჲნი ზეაღმოსანი*

აფალი ჩუენი და ძჳ იმრ-
თისაჲ რაჟამს მოვიდოდა,
ვერ იხილეს იგი ანგელოზ-
თა; ხოლო ვითარცა აღმა-
ლლდა დღეს, ჰხედვიდეს და იხილვიდეს მას
მონაფენიცა მისნი. **წრა** იხილეს ანგელოზთა
მოსლვაჲ იგი შისი ჩუენდა, რამეთუ ძალი
თვნიერ ჯორცთა დაფარულად გარდამოჴდა
მალლით და განისუენა ჴალწულსა მას ზედა.

ზიილეს კაცთა აღმალლებაჲ იგი მალლად,
რამეთუ ჯორცნი ქუეყანისანი აღჴდეს ზეცად,
განეფინა ღრუბელი და შეინყნარა **აფალი**,
ახარა ჴალწულსა და შეინყნარა.

ჩაჟამს იმრთეებაჲ იგი შისი კაცებასა ჩუ-
ენსა შეეზიარებოდა და ჴალწულსა მას, რომე-
ლი ქუეყანისაჲ იყო, დაადგრა მას შინა; ხოლო
რაჟამს კაცებასა ამას ჩუენსა იმრთეებითა
ძესითა განამდიდრებდა, ღრუბლითა აღა-
მალლებდა ჯორცთა ჩუენთა და წესცა იყო,
რამეთუ ვიდრე ჩუენ თანა იყო, ძლიერებასა
ძესსა დაიმდაბლებდა, რაჲთა უძლურებასა
ზედა დაემკვდროს.

ღერეცა რაჟამს აღჴქონდეს ჯორცნი ჩუენ-
ნი შის თანა, დიდებითა სიმდიდრისა შისი-
საჲთა აღმალლდეს. **ზითარცა** შეიმოსეს ძალი
მალალთა შინა ჯორცთა მათ, რომელნი ჴალ-
წულისაგან იყვნეს, მოვიდა და ერუენა კაცთა,
ეგრეცა შეიმოსს ჯორცთა ქუეყანისათა.

ზიდებულებაჲ შორის ღრუბელსა მას აღ-
ჴდა და მოიღო თაყუანის-ცემაჲ ანგელოზთა-
გან მალალთა შინა, რაჲთა აჩუენოს, რამეთუ
ეზიარა კაცებაჲ ჩუენი იმრთეებასა შისსა და
განმდიდრდა ცათა შინა; ღალატ-ყო და თქუა,
ვითარმედ: აღმომიყვანნა ჩუენ მარჯუენითა
ცათა შინა. **ზა** წინანარმეტყუელმან თქუა,
ვითარმედ: «აღამალლენით ბჳენი თქუენნი,
მთავარნო. **ზა** აღმალლდედ ბჳენი საუკუნენი
და შევიდეს შუუფჳ დიდებისაჲ» (ფს.23,7). **ზა**
კულად, ვითარმედ: «ჴრქუა **აფალმან** **აფალ-**
სა ჩემსა: დაჯედ მარჯუენით ჩემსა» (ფს.109,1).

ხოლო მოციქული გამოუთარგმანებს: **ჩომე-**
ლსა-იგი წინანარმეტყუელი **აფლით** ჰხადის,
რაჟამს დაჯდების მარჯუენით **შშობლისა**
თვსისა, იგი არს, რომელსა ჴრქუა **ზაბრიელ**
აფალ, რაჟამს შთავიდოდა იგი ყურსა მას
ჴალწულისასა, ამისთჳ ვიდოდა **აფალი** მონა-
ფეთა თანა ამას ორმეოცსა დღესა და მერმელა
აღმალლდა ცად, რაჲთა დაამტკიცენს მონა-
ფენი აღდგომისათჳს.

აკუეთუმცა შემდგომად აღდგომისა აღ-
ხოლო-სრულ იყო ცად და არა ყოფილ იყო
მონაფეთა თანა, ეგონამცა, ვითარმედ საუ-
ცარ რაჲმე იყოო და არა ვითარცა ჴეშმარი-
ტად განცხოველებული. **ჩამეთუ** ვითარცა
უჩუენნა მათ ჯორცნი და გუერდი **ძესი** და
ბრძვლნი ღახურისანი, და ჴრქუა მათ: მიხი-
ლეთ **შე** და განმიცადეთ, რამეთუ **შე** ვარ, და
ნუ განინვალებით გონებითა.

ზა ჯეკმა ღათუ მრავალ იყვნეს მონამენი
აღდგომისანი, ხოლო იგინი გონებითა მათითა,
ვითარცა ნავნი ღელვათაგან, შეძრწუნებულ
იყვნეს; რავდენმელა უფროჲს, არა თუ-მცა
ყოფილ იყო მათ თანა, მრავალიმცა თესლი
ორგულებისაჲ დათესულ იყო მათ თანა!

წრამედ დადგა მათ თანა და ჴამა მათ თანა,
არა ვითარცა მშიერი, და ნუგეშინის-სცა მათ
მოკითხვითა **ძესითა** და ახარა მათ ზიარებითა
ძესითა და უბრძანა მათ ქადაგებად სახარებაჲ
მისი ყოველთა დაბადებულთა. **ჩარვიდა** მათ-
გან კაცებრ და იყო მათ თანა იმრთეებითა;
და აღმალლდა **შეუფჳ** იგი ჩუენი ძლევითა
და დაჯდა მარჯუენით **შამისა** **ძესისა**, ვი-
თარცა თქუა მოციქულმან: «საყდარი შენი,
იმერთო, უკუნითი უკუნისამდე» (ებრ.1,8). **ზა**
ზავით თქუა: «**აფალი** სუფევს, შუენიერებაჲ
შეიმოსა» (ფს.92,1).

ხოლო ან ამას ორმეოცსა დღესა აღვრნი
მარხვისანი განგუაშორნა ჩუენგან, რამეთუ
ძავადმან **ძვთ** თქუა, ვითარმედ: «არა ჯერ-
არს მარხვაჲ ყრმათა მექორწილეთაჲ და არცა

* სინური მრავალთავი 864 წლისა, რედ. აკ. შანიძე, თბ., 1959. გვ. 179-180.

გლოვად, ვიდრე სიძე იგი მათ თანა არს. **ჴოლო** მოვიდენ დღენი, რაჟამს აღმაღლდეს მათგან სიძე იგი, და მაშინ იმარხვიდენ»(მთ.9,15; მრკ.2,20; ლუკ.5,35).

წღვიხუნეთ ამიერიტგან მარხვანი მო- 5 ციქულთანი, რამეთუ ნაშობნი ვართ ქადაგებისა მათისანი, და წეს-არს ჩუენდა ნუგეშინის-ცემად მარხვითა, რადთა გამოვიზარდნეთ სულნი ჩუენნი ტაბლისაგან ჴრისტისისა.

ჴოლო ყავნ ჩუენ თანა ამიერიტგან **ოფალ-** მან ჩუენმან მძლემან, **ჴომელი** აღმაღლდა დღეს ძლევეთ და აღმიყვანნა ჩუენ მის თანა მაღლად ჴორციტა მით, რომელ შეისხნა ჩუენ-გან, რადთა ღირს ვიყვნეთ აღსრულებად ამის დღესასწაულისა და აღმოვთქუათ მადლი და დიდება და თაყუანის-ცემად **შამისა** და **ძისა** და **სულისა** **ჩმიდისა**, ან და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე. **წმენ.**

